

DE POSTRIJDER DER PROVINCE LIMBURG.

Abonnement:

Drie maal per week 6 franks per jaar
Twee 4 5
Een 4 4
Een blad afzonderlijk 10 centime.
De abonnemeten zijn vooraf betaalbaar
Aankondigen 1 25 cent per drukke.
Reclamen, voornamen en andere artikelen
vooran of binnen in het blad: 1 fr. des
drukke.

Men schrijft in te Tongeren: bij
M. COLLE, uitgever en eigenaar van dit
blad.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags
's dondredags en 's zaterdag.
Alle toezendingen van brieven, geld of
aankondigen moeten franco gedaan worden
aan den uitgever, Grootte Markt,
te Tongeren.

De personen die een
ABONNEMENT nemen aan
den **POSTRIJDER** voor het jaar 1903,
zullen het blad kosteloos ontvangen,
van den dag hunner inschrijving tot
aanstaande Nieuwjaar.

TONGEREN, DEN 31 OCTOBER 1902.

VAN ALLES WAT.

DRINGENDE AANBEVELING. — Wij
trekken nogmaals de aandacht op sommi-
ge personen of de storting van 18 fr., die
moet gedaan worden, willen ze later hun
pensioen van 65 fr. trekken.
Wie moet er dat 18 fr. storten?
Het zijn die personen, die geboren zijn
tusschen de jaren 1843 en 1846, te rekenen
van den eersten Januari inbegrepen van
1843 tot aan den eersten Januari niet inbe-
grepen van het jaar 1846.

Wat moeten zij storten?
Zij moeten een totaal van 18 fr. storten,
in de volgende voorwaarden:
1° Zij moeten storten goedtrent 3 jaren.
2° Iedere storting moet minste 3 frank
bedragen.
Bijgevolg de 18 fr. mogen gestort worden
op 3 jaren of wel op meer; en de 18 fr.
mogen met afgestaan of met voorbehouden
kapitaal gestort worden.

Het is bijgevolg geen verloren geld zooals
sommige personen het meenen. Om later
een jaarlijks pensioen te ontvangen van
65 fr., moeten de personen, in de jaren
1843, 1844 en 1845 geboren, enkel en alleen
eens 18 fr. leenen, om dan zeker te zijn tot
aan hunne dood elk jaar 65 fr. te trekken.
De personen die deel maken van een
pensioenmaatschappij zullen meer als 65 fr.
trekken, omdat aan de leden der socieiteit
premie worden gegeven van 60 centime-
en toelagen van 2 frank.
Dat die personen in 1843, 1844 en 1845
geboren, toch naar goeden raad luisteren, is
een pensioengedone, en 18 fr. storten.
Anders zullen zij hun pensioen van 65 fr.
noot hebben, en hun spijt zal te laat komen.

HET SOCIALISM EN DE GODSDIENST.

— Gezei-Vanderelde houdt pas op in de
Peuple te schrijven dat de socialistische
denkbeelden godsdienst met rust moeten laten
en de katholieken uitnoodigen om in
hunne partij te komen, als zijn partijgenooten
reeds doen zien hoe veel werk zij van
raadgevingen maken.
Het nationaal congres van der socialistische
gemeenteraadsliden van België heeft
Zondag te Brussel besloten aan de gekozenen
der partij te herinneren dat zij voor plicht
hebben:
1° de leden van het onderwijzend personeel
te kiezen onder de onderwijzers
komende uit de officiële normaalscholen;
2° te kennis der ouders te brengen de
bepaling der school welke hun toelaat
hunne kinderen te ontslaan van de godsdien-
st;
3° te zorgen dat hunne schoolboeken ge-
wee boeken zijn met godsdienstige of militair-
ske strekkingen,
4° voor geene andere onderwijzers te kie-
zen dan die welke zich verbanden de gods-
dienst niet te geven.
Zooals men ziet, worden de hincbeledende
raadgevingen van gezei-Vanderelde verkeerd

NA TWINTIG JAREN!

— Laat ons den kleinen omring La Maxe,
zo het dat dorp, maken, antwoordde de ge-
neraal. Dat kan ik u tegelijk het rouwen van
de treurige gebeurtenissen. Het zelf ben ook nog
niet weder gezond, hoewel ik bijna twee jaar
reeds in Metz ben. Maar ik ben er zeker van,
dat ik de plaats weer herkennen zal.
De ruiters gingen van den straatweg af en
volgden een zandigen, door veranderingen hekken
begrensde, den landweg, die hun in nauwe krom-
men kwartier naar vriendelijk, te midden van velden
en hoven geleide. La Maxe bracht. Konraad was
verbaasd over de aardige, deris gelijke wijze
woonhuizen en herbergen van het afzelen ge-
bucht. In de Lotharingische dorpen treft men
andere gewoonten slechts oude gebouwen, welke
graag gepresterde muren met slechts enkele
vensters, een zeer ongemakkelijk indruk maken.
Deze geel gekleurde, welke hande daar bij
de gebouwen La Maison-Rouge, St-Éloy en de
Grange-aux-Bains was. De Fransechen beproefden
van een voorposten en veldwachter te ver-
toeren en in La Maxe, vooral in een kleine, eenzame

gevoigd en wij zijn zeker dat de roode lei-
der er niet kwad om is.

VOOR DE SOLDATEN.

— M. de minis-
ter van oorlog heeft bevolen dat de uitde-
elingen van verkwets-schapenvoedsel welke
geurende den Zomer werden opgeschrout,
met 4 November opnieuw zullen beginnen.
Van dan af zal de wekelijkse spijskaart
gerogeld zijn als volgt:
Maandag: 150 grammem versch rund-
vleesch en 100 grammem opgelagde geode-
ru vleesch. Dit laatste zal alle voertien
dagen, vervang worden door vleeschbrood
of daarvan genegeezamen voorraad voor
handen is;
Dinsdag en Woensdag: 300 grammem
versch rundvleesch;
Donderdag: 150 grammem versch rund-
vleesch en 150 varkensvleesch;
Vrijdag: 300 grammem versch rundvleesch;
Zaterdag: 150 grammem versch rundvleesch
en 150 grammem schapenvleesch.
Zondag: 300 grammem versch rundvleesch.

LANGE REGTERING.

— Sedert 21 Ok-
tober bekleedt Z. H. Leo XIII, in de re-
pausen, de derde plaats voor den Juiz-
ner regering. De pausen die langer re-
geerd hebben dan hij zijn de H. Petrus en
Pius IX.
Den 20 Februari 1903 zal de H. Vader
insgelijks de derde plaats innemen in het
opzicht van den ouderdom; slechts twee
zijn voor, anders, die H. Agathon, overleden
in 882 en de H. Gregorius, overleden in 1241.
werde meer dan 93 jaren oud.

VERDRAAGZAMHEID.

— De munici-
paliteit van Limoges (Frankrijk) heeft
een dagorde aangenomen, waarbij
geëischt wordt dat in de school het gebruik
zoo verboden worden van elk boek waarin
de naam van God voorkomt.

Allerheiligen.

Het feest van Allerheiligen is voor alle kriste-
nen een dag van groote lering en verheven
vorbeld. Op dien dag trouwen bouwde in H. Kerk
om het voorbeeld van zoovel personen, die
in de glorie eeten en moedig tegen de wereld
gestreden, en er overgeleverd hebben. Zij
houdt ons die voorbeelden voor te voorvolgen,
want heiligen die menschen deden, moeten wij ook
doen, en geene reden kan er ons van vasten.
Hoe lastig de strijd, hoe roemrijk de vic-
torie, men zegge niet: dat was goed in andere
tijden of andere landen; heilig is zijn, wij mo-
ten metgen met onze tijd en burgers zijn van
ons land. Zeker ja, maar waarom beliet ons dat
van heilig te worden of zelfs het te zijn?
Wij zouden ons geloof niet verdueren hetijden
en zijne geden-nalen? Waarom? Omdat-eig-
gemene kerke of wetters zouden ons bespote-
n? Omdat een persoon, die zekere invloed
geniet, zulks niet slechte oordeel aanziet! Och
armen, waren de oude christenen en zelfs de
bedenagde, die in verre landen om hun
geloof leden, met kloaker geweest, waar zouden
er voorbeelden van mannosheid te vinden zijn?
Zij zijn mijn, gedragt u als man. Spot men,
laat spottin, Zaagt men, laat zagen. Over drie
honderd jaren waren er ook tegensprekers en
vijanden, maar onze voorvaders waren mannos.
Zij namen hunne plaats als kristenen in en re-
dedijden hun geloof met woord en daad, ja, met
wapen in de viest. De geuzen schimpten hen uit
voor paterosterkerken, maar de paterosterke-
rken-heteren ziech niet aan storen, deden
allicht voort en knischten de geuzen aan de
ooren.

aan de paterosterkerken in het dat Belgi-
e-danke h-wit god katholiek te zijn, en zelfs nog
te bestaan, in plaats van eenne fransche provin-
ciegeworden te zijn.

Verdwenen dorpsgenoeen

Ziet Jousse die een huiswaarts kerren, die
veerde paget, met zijne wilschop zoo plat als
een leek, vertelde al jammerend dat hij op acht
dagen een enkel haasje heeft gezeen.
— Oh God! dat kom ook die oude, li-floiber
der lyst-ruvat mitroostig aangekocht! Hij
die in zyne jeugd met den zaakoor aan den arm,
zijne gevangenen king verkoopen, smijt nu wan-
hopend de liesterbeeren over de straat en
hij er geen halfdruig vogelzie meer te bespeuren is.
Men zou waarschijnlijk gelooven dat zij allen
in de omland door de Leren en de Scholten worden
gebraden en ingestookt.
— En zo-kl dat men vraagde in 't leven, lieve
dorpshoofden, het wild dat erijstij alleen
gezeen uitmaakte, en dat de stedelingen, sprekend
bij u kwamen zoeken, bestat niet meer. Zag mij
eens, wie of wat zal u in uwe eenzaamheid komen
verliefste? Is het somme eene verpland-der spe-
mel met zijne vorrelde harmonie; maar een,
wan-dan moet wij nog springe, of gij soms wilt
al niet en helus, die behoudens argeldraars van
voortren men niet meer. Komen.
— Maar wij ik eens zeggen, lieve dorpsgenooten,
wat u zo-rogten en geene-ve kan hijbragen?
— De vrede alleen, oedrecht en broederlijkheid
onder elkaander. Geene busige gezichten elkaar in
de koff-huizen meer toegevoerpe; zich onder-
lings niet meer k-ken als grujzede katten,
loerend op hetelide aas.
— Werst zooals vroeg, li-Italia in den omgang,
als wagt gij van hetelide huisgezin.
— Lief vrelde-gepelyk als voorheen met de
speelkruiter rondom een stonende kachel, voor
een schimmende beker gezeen. Zagli jongelieden,
die z-ge onder-tesche lierdje voor voorvaders,
u Als in Januari geboren is, o of u Ons Ka-
trijnsche was beschouwen al met een glaasje
Rhyneche wijn, en laat dan des stedeling steeds
wij afgest-ous-lerkerke beestjes maar opsmul-
ten.

ALLERZIELEN.

— Allerzielen-All-zeelen!
— Dat van hiden en van weenen gewijd. Dat van
voel maar droevige herinneringen uit 't ver-
leden. Jaren en jaren opgezweven in den die-
pen kolk van het rouwen den verdolen.
— Zulk een rouw, zich opheffen voor ons
ou, en komte rouw, om de zeer benide
afgestorvene wezen te herdenken, welke in de
jaren aan onze zijde geleefd hebben en die wij
hemiden en ons der-ber welen.
— Alles treurt, alles weent, alles voelt zich
moedeloos a-angraan op den droevigen All-ze-
len-dag.
— Velden, bossen, tuinen, bronnen en weiden
zijn-zinnan. Breeven en wandelingen zijn ver-
laten en de biederloze hooien schijnen zinnan
te droun-als de wijde boom die zij becomen.
— Kaal staat de blaasruis en traarsig bij de
huizen, bronnen of waterputten. Hoort de
koel-als-wind; klagede sign der natuur,
die de zel-bladeren van den wijgdr schuddt.
— De avond valt, grau-w-donker wordt het uitgan-
sel. Y-ke jaars-trekken als rouw-stre-
ngs de herje en het s-lijde veld delte zich wij
brad met het grize rouw-kloud.
— Droevig liden de klokken. Zeldje tamj-
s-dreunen of haizen en akkers en het hart-rod-
klokkengalen, zoo roerend zacht, sloet van
eels trapan een bed-ruischen en uit leders oog
vallen tranen vallen.
— En overal hoort men een stil bidden, rucht-
en weenen. Overal gedraakt men de zielen in der
graen doekeren nacht.
— Christen-ziele, gaal op de dierebare graven
niet knielen; met schen verge-! die niet die vielen,
die van 't heezigen rouw-ru naar de hollen
geerd. Lait-rod-ros de klokke ruischen en u
bedeide voor den eerst brengen, welke van uit het
doenderlijk to u luisieren.
— Gij hoort het volzag ruisch en uw gewide
kerkklokkan dat droef getoemp langs d- velden
trekt, ja zo somber als rouw-zangen weerkrin-
ken om de doenderbar.
— Iag van All-zeelen! hoe droevig, hoe verheven
mag men u noemen! Over-lijf zij gij, maar
zijt gij gemenen! Over-lijf zij gij, h-
te-lijfeval wat er worden en gew-vezen!
— De rouw is alomene de doenderkerk
wordt met kraans versierd en blo-me prijken
boerenhoeve, die La Petite Maxe heette, wisten
veer te krijgen. Bijna iedereen had een
verruwen den oorspoesige plaats; kleinere
gevechten moesten geleerd worden, waar-uit
menschelieve werden-voegeeld-r. In al de
ondernemingen richtten zich tegen het dorpe La
Maxe. Die dethalve den bevelhebber niet
kwijlt te nemen, dat hij dat hinderlijk dorpe-
velde verougen.
— Er werd besloten, het dorpe te laten afbraden,
opdat de Fransechen het niet langer als
steunpunt dien gebruikten. De afbrading van
dit het verloop van een uur zag het dorpe aan d-
reer in mijn schik met dat bevel, want het is geene
aangename zaak, vredege bewoners de huizen
voor het hoofd al te branden. Maar het bevel
moest gehoorsaamd worden.
— In een stormachtigen doekeren Septem-
ber-nacht rukte ik uit met mijne compagnie, die van
allerhande brandbare materialen, pekkrans,
soz, voorzie was, naar het in diep reet liggende
La Maxe, omsingelde het dorpe, zond een gedeelte
van mijn volk, om op den vijand te letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de dege gelek posten, welke hande door bij
den slaap moest waken van de h-m van de treurige
tijd met te delen, dat zij dorpe verbrand
moest worden. De burgemeester, een onde ge-
boer, beproefde mij door smeken te bewegen,
van dit plan af te zien. Natuurlijk kon ik aan zijn
wenschen niet voldoen. Ik verzoecht hem, aan de
wiesner met te deelen, dat binnen een uur de
huizen ontruimd moesten zijn. In verder liggende
dorpen kouden de inwoners met de letten en be-
gaf de de